

כתובות יג

רבי יהושע	רבן גמליאל ורבי אליעזר	
לא מפיה אנו חייין, אלא הרי זו בחזקת בעולה עד שלא תתארס, והטעתו, עד שתביא ראייה לדבריה	נאמנת	הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים, היא אומרת משארסתני נאנסתי ונסתחפה שדהו, והוא אומר לא כי, אלא עד שלא ארסתיך והיה מקחי מקח טעות
לא מפיה אנו חייין, אלא הרי זו בחזקת דרוסת איש, עד שתביא ראייה לדבריה.	נאמנת	היא אומרת מוכת עץ אני, והוא אומר לא כי, אלא דרוסת איש את
לא מפיה אנו חייין, אלא הרי זו בחזקת בעולה לנתין ולמזר, עד שתביא ראייה לדבריה	נאמנת	ראוה מדברת עם אחד, ואמרו לה מה טיבו של איש זה? איש פלוני וכהן הוא
לא מפיה אנו חייין, אלא הרי זו בחזקת מעוברת לנתין ולמזר, עד שתביא ראייה לדבריה.	נאמנת	היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה? מאיש פלוני וכהן הוא

אתמר: מנה לי בידך, והלה אומר איני יודע,

רב נחמן ורבי יוחנן	רב יהודה ורב הונא
פטור	חייב
אוקי ממונא בחזקת מריה	ברי ושמא - ברי עדיף
	א"ל אביי לרב יוסף: הא דרב הונא ורב יהודה - דשמואל היא; דתנן: היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה? מאיש פלוני וכהן הוא, רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים: נאמנת, אמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבן גמליאל ואמר ליה רב שמואל בר יהודה לרב יהודה: שינא! אמרת לן משמיה דשמואל: הלכה כרבן גמליאל אף בראשונה (במשנתנו ולא רק במשנה הבאה - מעוברת); מאי אף בראשונה? אף על גב דאיכא למימר אוקי ממונא בחזקת מריה, אמר רבן גמליאל ברי עדיף.

הצעה לגבי שיוך שיטות האמרואים (רב יהודה ורב הונא ורב נחמן ורבי יוחנן) לשיטות התנאים

במשנתנו (רבן גמליאל ורבי אליעזר ורבי יהושע): לימא, רב יהודה ורב הונא דאמרי כר"ג, ורב נחמן ורבי יוחנן דאמרי כרבי יהושע!

דחיית ההצעה: אמר לך רב נחמן: אנא דאמרי אפילו כרבן גמליאל, עד כאן לא קאמר ר"ג התם - אלא דאיכא מגו (יכלה לטעון מוכת עץ), אבל הכא מאי מגו איכא? אי נמי, עד כאן לא קאמר רבן גמליאל התם - אלא דאמרינן אוקמה אחזקה (בתולה), אבל הכא מאי חזקה אית ליה להאי?

עוד סיבה לדחות את ההצעה: הכי נמי מסתברא כדקא משנינן, דרב נחמן הוא דאמר כר"ג, דאם כן קשיא הלכתא אהלכתא, דקיימא לן: הלכתא כרב נחמן בדיני, ובהא אמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבן גמליאל! אלא לאו ש"מ כדמשנינן, ש"מ.

מסוגיה בדף יא

לא הכיר בה	הכיר בה	רמי בר חמא
לא כלום - 0	חכמים	רבא 1
ר' מאיר 200	100	רבא לפי המסקנה
ר' מאיר 200	חכמים 100	

היא אומרת מוכת עץ אני, והוא אומר לא כי, אלא דרוסת איש את גמי. טענתיהו במאי?

רבי יוחנן	רבי אלעזר
במאתים ומנה	במנה ולא כלום
סבר לה כר"מ, דאמר: בין הכיר בה ובין לא הכיר בה - 200	סבר לה כרבנן, דאמרי: בין הכיר בה בין לא הכיר בה - 100
קושי: אלא רבי יוחנן מ"ט לא אמר כרבי אלעזר? תירוץ: קסבר: כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה - יש לה כתובה מנה, הכא הוא קאמר מנה והיא קאמרה מנה, מאי איכא בין טענה דידיה לטענה דידיה	בשלמא ר' אלעזר לא קאמר כרבי יוחנן, דקא מוקי לה כרבנן
קושי: אלא לרבי יוחנן תרתי (משארסתני נאנסתי ומוכת עץ) למה ליה? תירוץ: חדא להודיעך כחו דרבן גמליאל, וחדא להודיעך כחו דרבי יהושע; קמיינתא להודיעך כחו דרבי יהושע, דאף על גב דאיכא למימר מיגו - לא מהימנא, בתרייתא להודיעך כחו דרבן גמליאל, דאע"ג דליכא למימר מיגו - מהימנא	בשלמא לרבי אלעזר, היינו דקתני תרתי (משארסתני נאנסתי ומוכת עץ), חדא לאפוקי מדרמי בר חמא (מוכת עץ אין לה כתובה כלל וכאן האשה טוענת מוכת עץ ותקבל כתובת מנה), וחדא לאפוקי מדרב חייא בר אבין א"ר ששת (הכונס אשה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה מנה - וכאן טוען רבי אלעזר שאין לה כתובה כלל)

ראוה מדברת עם אחד... מאי מדברת?

זעירי	רב אסי
נסתרה	נבעלה
בשלמא לזעירי, היינו דקתני מדברת	קושי: אלא לרב אסי מאי מדברת ? תירוץ: לישנא מעליא כדכתיב: (משלי ל') אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און
בשלמא לזעירי, היינו דקתני תרתני, מדברת ומעוברת	קושי: אלא לרב אסי תרתני למה לי? תירוץ: חדא להכשיר בה, וחדא להכשיר בבתה קושי על התירוץ: הניחא למאן דאמר לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה, אלא למ"ד לדברי המכשיר בה פוסל בבתה, מאי איכא למימר? תירוץ: רב אסי סבר כמ"ד לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה
קושי: א"ל רב פפא לאביי, לזעירי דאמר: מאי מדברת? נסתרה, וא"ר יהושע: לא מהימנא, האמר רב: מלקין על היחוד, ואין אוסרין על היחוד, לימא דלא כר"י! תירוץ: אפי' תימא ר' יהושע, מעלה עשו ביוחסין	
לזעירי – לסתר=ייחוד, לחורבה=בעליה	קושי: ראוה שנכנסה עם אחד לסתר או לחורבה, ואמרו לה מה טיבו של איש זה? כהן הוא ובן אחי אבא הוא, רבן גמליאל ור"א אומרים: נאמנת, רבי יהושע אומר: לא מפיה אנו חייין, אלא הרי זו בחזקת בעולה לנתין ולממזר, עד שתביא ראיה לדבריה ; לרב אסי דאמר נבעלה, תרתני למה לי? תירוץ: חדא קתני לסתר דחורבה. קושי על התירוץ: והא לסתר או לחורבה קתני! תירוץ: חדא לחורבה דמתא (רוב כשרים), וחדא לחורבה דדברא (רוב פסולין)
קושי על רב אסי מתוספתא כתובות א: ט: היתה מעוברת...זו עדות שהאשה כשרה לה, ורבי יהושע אומר: אינה נאמנת ; אמר להם ר"י: אי אתם מודים, בשבויה שנשבת ויש לה עדים שנשבת, והיא אומרת טהורה אני - שאינה נאמנת? אמרו לו: אבל (אנחנו מודים); ומה הפרש יש בין זו לזו! לזו יש עדים, ולזו אין לה עדים; השבתנו על המעוברת, מה תשיבנו על המדברת? אמר להם: אף לזו יש עדים, שהרי כריסה בין שיניה! מדברת היינו שבויה אמרו לו: רוב עובדי כוכבים פרוצים בעריות הם, שאני שבויה, דרוב עובדי כוכבים פרוצים בעריות הם אמר להן: אין אפוטרופוס לעריות; הא נמי, כיון דאיסתתר אין אפוטרופוס לעריות. במה דברים אמורים - בעדות אשה בגופה, אבל עדות אשה בבתה - דברי הכל הולד שתוקי. הסבר הקושי: קתני מיהת תרתני, מדברת ומעוברת, תיובתא דרב אסי!	

קושי על שיטת ר' יהושע בתוספתא: ותיפוק ליה דהתם רוב פסולין אצלה, והכא רוב כשרין אצלה!
תירוץ: מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי, דאמר רבי יהושע בן לוי: לדברי המכשיר - מכשיר אפילו ברוב פסולין, לדברי הפוסל - פוסל אפילו ברוב כשרים.

הבנת המחלוקת במשנתנו

רבי אלעזר	ר' יוחנן	
לדברי המכשיר בה - פוסל בבתה	לדברי המכשיר בה - מכשיר בבתה, לדברי הפוסל בה - פוסל בבתה	
בשלמא איהי אית לה חזקה דכשרות, בתה לית לה חזקה דכשרות		מאי טעמא דר' אלעזר

ר' אלעזר מקשה על ר' יוחנן מברייתא: **כד"א - בעדות אשה בגופה, אבל עדות אשה בבתה - דברי הכל הולד שתוקי** מאי לאו שתוקי ופסול!
תירוץ: לא, שתוקי וכשר

קושי על התירוץ: ומי איכא שתוקי כשר?
תירוץ: אין, כדשמואל, דאמר שמואל: עשרה כהנים עומדים, ופירש אחד מהם ובעל - הולד שתוקי. מאי שתוקי? אילימא שמשתיקין אותו מנכסי אביו, פשיטא, ומי ידעינן אבוה מנו?
אלא שמשתיקין אותו מדין כהונה, דכתיב: (במדבר כ"ה) **והיתה לו וזמרו אחרי' כרית כפות** **לו**, מי שזרעו מיוחס אחריו, יצא זה שאין זרעו מיוחס אחריו.